

[Riishøj]

Man kan godt sige, at det ikke er suveræniteten i vid forstand, men det er efter vores mening sådan, at suveræniteten skal ses ud fra den overordnede målsætning at styrke en bistand, der retter sig mod de fattigste befolkningsgrupper, og det skal naturligvis medinddrages i en vurdering, i en evaluering, af bistanden. Det er altså ikke sådan, at vi siger, at man kan skalte og valte med penge, som man vil. Det skal ske under ansvar over for det, der skal være og burde være dansk bistands overordnede målsætning.

Dermed håber jeg at have fået skabt lidt mere klarhed over den opfattelse af suveræniteten, som ligger bagved. Det mener vi er i overensstemmelse med en meget udbredt opfattelse af suveræniteten, i hvert tilfælde på venstrefløjen. Intet land i denne verden er jo suverænt i den forstand, at det kan disponere uden hensyn til, hvad andre lande foretager sig.

Vi har lagt vægt på andre ting i beslutningsforslaget. Vi mener – det hænger lidt sammen med det forrige – at der er mange elementer i dansk bistandspolitik, som ikke lever op til fattigdomsmålsætningen, og vi mener også, at der er særdeles mange ting og mange signaler i den borgerlige regerings politik, som er et direkte brud. Vi finder mange elementer, der peger i retning af kriterier – bl.a. i forbindelse med debatten om Tanzania – der mere minder om Den internationale Valutafonds kriterier for bedømmelse af udviklingslande end om en fattigdomsorienteret og solidarisk international holdning.

Det er på den baggrund, vi i allerhøjeste grad beklager, at socialdemokratiet ikke udnyttede et andet flertal for godt et år siden – strækkende sig fra det radikale venstre til venstresocialisterne – som kunne danne baggrund for en væsentlig mere fattigdomsorienteret og en væsentlig mere solidarisk u-landspolitik.

Vi har givetvis for få u-landsdebatter her i folketetinget. Jeg beklager ikke, at der et år efter kommer en ny debat om dansk u-landspolitik. Vi har adskillige debatter om andre internationale spørgsmål. For os er u-landspolitik et stykke sikkerhedspolitik, et stykke afspændingspolitik, et stykke fredspolitik; den står meget centralt i vores vurderinger af internationale forhold. Derfor mener vi, at vi oftere bør diskutere u-landsspørgsmål, sam-

menlignet med så mange andre spørgsmål, her i folketetinget. Derfor synes vi, det er udmærket, at vi får en debat i dag. Jeg beklager blot, at den bliver så kort, fordi socialdemokratiet har allieret sig med den forkerte side af folketingssalen i denne sag.

**Stinus (RV):**

Det radikale venstre synes, at der er mange gode enkeltheder i VS' og SFs forslag til folketingsbeslutning. Vi er nok ikke så kritiske over for den nuværende bistandspolitik som forslagsstillerne, og hvis ordene fra selve forslagens titel »en mere progressiv bistand« skal opfattes som en udpræget kritik af den nuværende bistandspolitik, er det noget, vi ikke kan tilslutte os. Vi finder faktisk, at en god del af det nuværende bistandsarbejde er særdeles progressiv.

Som sagt synes vi, at der er mange gode enkeltheder i forslaget, og vi synes også, at forslagens fremsættelse giver god anledning til at diskutere nogle af principperne bag bistandspolitikken, en diskussion, som i virkeligheden bør finde sted hvert år.

Forslagets punkt 1 kan vi gå ind for uden forbehold, men vi er ikke enige, hvis det er forslagsstillerens ønske at ændre formålsparagraffen i den gældende lov om international udviklingssamarbejde. Vi mener, at det princip, forslagsstillerne og altså også det radikale venstre ønsker at fastslå, kan præciseres af folketetinget på en sådan måde, at regering og administration ikke kommer uden om at efterleve princippet. Det, forslagsstillerne og Ole Bang-udvalgets flertal måske betragter som en svaghed ved formålsparagraffen: dens rummelighed, betragter vi tværtimod som en fordel. Hertil kommer en mistanke om, at det nok ville blive meget svært at skabe enighed om en ny formulering af formålsparagraffen.

Med hensyn til punkt 2 finder vi, at spørgsmålet om kredsen af såkaldte hovedmodtagerlande løbende bør underkastes en vurdering. Også vi kunne fremsætte kritiske bemærkninger om nogle af de nuværende hovedmodtagerlande, men jeg kan roligt sige, at vi i hvert fald ikke ville kunne gå ind for det noget ensidige, for ikke at sige meget ensidige, udvalg af lande, forslagsstillerne byder på. Danmarks u-landsbistand skal ikke specielt anvendes til fremme af socialistiske